

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2377/2021
14.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Споменке Зарић, председника већа, Добриле Страјина, Весне Субић, Драгане Миросављевић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Милун Гашић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Татјана Хаџи Лазаревић, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 774/19 од 17.06.2020. године, на седници одржаној 14.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 774/19 од 17.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 774/19 од 17.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7681/14 од 17.03.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да има право коришћења на кп.бр. .../..., површине 4 ара, са уделом 1/1, ближе описане у ЛН број ... КО ..., Службе за катастар непокретности Београд 1, што би тужени били дужни да признају и трпе да тужилац без њихове накнадне сагласности упише своје право у јавну књигу Службе за катастар непокретности Београд 1. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да немају право коришћења на кп.бр. .../... са ближим ознакама као у ставу првом изреке покојни ДД из ... са уделом од 72/144 и да то не представља његову заоставштину; покојна ЂЂ из ... са уделом од 9/144 и да то не представља њену заоставштину; ББ са уделом од 9/144, ВВ са уделом од 9/144 и ГГ са уделом од 9/144, што би тужени ББ, ВВ и ГГ, били дужни да признају и трпе да се без њихове накнадне сагласности у евиденцији Службе за катастар непокретности Београд 1 у ЛН број ... КО ... изврши брисање права коришћења наведене парцеле покојног ДД, покојне ЂЂ, ББ, ВВ и ГГ, са наведеним уделима. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да нема право коришћења на кп бр .../... са ближим ознакама као у ставу

првом изреке, покојна ЕЕ из ... са уделом од 24/144 и да то не представља њену заоставштину, што би тужена Република Србија била дужна да призна и трпи да се без њене накнадне сагласности у евиденцији Службе за катастар непокретности Београд 1 у ЛН број ... КО ... изврши брисање права коришћења кп бр. .../... покојне ЕЕ са уделом од 24/144. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима ББ, ВВ и ГГ накнади трошкове поступка у износу од по 15.500,00 динара, а туженој Републици Србији у износу од 6.000,00 динара.

Решењем Врховног касационог суда Р 1487/2019 од 11.06.2019. године, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, за поступање у овом предмету одређен је Виши суд у Јагодини.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 774/19 од 17.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртим изреке првостепене пресуде у односу на досуђене трошкове туженима, физичким лицима и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак у укинutom делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Како се наводима ревизије суштински указује на повреду процесноправних правила, без обзира што се ревизија позива и на повреду материјалног права, а битна повреда одредаба парничног поступка није дозвољен ревизијски разлог код института „посебне ревизије“, то је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају ради се о спору, у смислу члана 468. ЗПП, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Споменка Зарић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић